

Korespondencja Elżbiety z Lubomirskich Sieniawskiej, kasztelanowej krakowskiej.
Opracowanie edytorskie i analiza treści

Wykonanie: Bożena Popiołek, Urszula Kicińska i Agnieszka Słaby

Projekt zrealizowany w ramach programu Narodowego Centrum Nauki nr UMO 2012/07/B/HS3/01090

Aleksy Piotrowicz Romanow (1690-1718), carewicz

Był synem Eudoksji Łopuchiny i Piotra I Romanowa. Dobrze wykształcony, władający kilkoma językami, ale dość słaby nie spełniał jednak oczekiwań ojca. Znaczny wpływ na carewicza miał jeden z jego wychowawców z lat młodości, protopop soboru Wierchospaskiego w Moskwie, Jakub Ignatiew.

W 1711 r. poślubił w Torgau Zofię Charlottę Brunszwicką (zm. 1716), ale zaplanowane przez ojca małżeństwo nie należało do udanych. Aleksy więcej czasu poświęcał swojej kochance Eufrozynie niż żonie, mimo to mieli dwoje dzieci – córkę Natalię i syna Piotra Aleksiejewicza (Piotr II). Po śmierci żony Aleksy zamierzał wstąpić do klasztoru i wbrew woli ojca zrzekł się praw do tronu. W 1716 r. car Piotr wezwał Aleksego do Kopenhagi, ale ten uciekł do Austrii, licząc na schronienie u cesarza Karola VI. Ukrywał się w Tyrolu i Neapolu, obawiając się zemsty ojca, ale w końcu w styczniu 1718 r. powrócił do Moskwy. Na rozkaz ojca został postawiony przed sądem, torturowany i skazany, zmarł zamęczony w VI 1718 r.